

ת"פ (באר שבע) 6440-09-22 - מדינת ישראל נ' פלוני - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 6440-09-22 - מדינת ישראל נ' פלוני - בעצמושולם באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 6440-09-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני - בעצמו

בית משפט השלום בבאר-שבע

[29.09.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

ע"י ב"כ עוה"ד שירלי אוחיון

ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד אבו עביד

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש לפי לסעיף 382 (ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין, והפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
2. ביום 08.12.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינו של הנאשם, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן לעניין העונש.
3. במועד הדיון שנקבע לטיעונים לעונש, ביקש הנאשם לצרף כתב אישום נוסף ת"פ 45729-01-23, שעניינו עבירת איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר צירוף התיק נשלח הנאשם שוב לקבלת תסקיר שירות מבחן.

4. על פי כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת נועה, בני זוג (להלן: "בני הזוג"), בתאריך 25.08.22 בסמוך לשעה 23:00 הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת בעודו בגילופין, הנאשם החל לקלל את המתלוננת אשר בתגובה אמרה לו שחבל שהגיע למצב הזה. בהמשך לכך, הנאשם ניגש לכיריים במטבח הדליק את האש ואמר למתלוננת שהוא יעשה לעצמו משהו תוך כדי שהוא מקרב פניו לאש. המתלוננת מיהרה לעברו חיבקה אותו והרחיקה אותו מהאש על מנת שלא יפגע בעצמו, הנאשם ניסה להשתחרר מאחיזתה והתקדם שוב לעבר הכיריים, המתלוננת שבה ואחזה בנאשם על מנת להרחיקו, אז הנאשם תקף אותה בכך שאחז בידה בחוזקה ודחף אותה לאחור. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלוננת חבלות בידה. בהמשך לכך, התקשרה המתלוננת לחברתה ליוז וביקשה ממנה לבוא לבית. בהמשך, יצא הנאשם מהבית והמתלוננת נעלה את דלת הכניסה וחיכתה לחברתה ליוז, בזמן זה החל הנאשם לדפוק בחוזקה ולבעוט בדלת במקביל שלח למתלוננת מסרונים בהם ביקש ממנה לפתוח לו את הדלת. בהמשך הגיעה ליוז למקום ביחד עם אחר בשם שלום, הם הבחינו בנאשם בועט בדלת, הם ניסו להרגיעו ולהרחיקו אך הנאשם לא שעה לבקשתם ואיים עליהם שיריבוץ להם. משהבחינה המתלוננת שחברתה ליוז נמצאת מחוץ לביתה, פתחה המתלוננת את דלת הבית כדי למסור לנאשם מטען אותו שכח אצלה. באותו מעמד פתח הנאשם את הדלת בחוזקה תוך שהוא הודף את המתלוננת ותוקף אותה במכת אגרוף בפניה, כתוצאה מהתקיפה נפלה המתלוננת ונגרמו לה חבלות בעין ימין, חתך בחך וחתך עמוק בשפה העליונה. בסמוך לכך, הרימה ליוז את המתלוננת מהרצפה והמתלוננת ברחה והסתגרה בשירותים כאשר הנאשם מנסה לרדוף אחריה אך לא הצליח להשיגה משום שליוז ושלום מנעו זאת ותפסו אותו. בהמשך לאמור, ברחה המתלוננת מהבית והסתתרה אצל שכנתה. בהמשך לאמור, הגיעו שלושה שוטרים למקום, אשר הבחינו בנאשם הולך לעברם והורו לו לעצור אך הנאשם לא שעה להוראותיהם והחל לדחוף את השוטר שגיא שתפס אותו וניסה להורידו ארצה תוך שהנאשם מתנגד. תוך כך הצטרפו שני השוטרים האחרים למעצר הנאשם, אך הנאשם המשיך להתנגד למעצר תוך שהוא תוקף את השוטר אושרי, בכך שנעץ את שיניו בחוזקה בידו השמאלית של השוטר אושרי וגרם לו לחבלה. על מנת להשתחרר מהנשיכה השוטר אושרי חבט בפניו של הנאשם אך הנאשם לא שיחרר נשיכתו והשוטר אושרי נאלץ למשוך בשיערו של הנאשם עד אשר שיחרר הנשיכה. בהמשך לכך, הצליחו השוטרים להשתלט על נאשם אצקו אותו והובילו לניידת תוך שהוא ממשיך להתנגד למעצר ולהשתולל. בהמשך לכך בתחנת המשטרה ניסו השוטרים להכניס הנאשם לתחנה אך הוא התנגד תוך שמשתולל ואוחז במעקה המדרגות בכניסה, במעמד זה ניגש השוטר חיים לסייע לשוטרים לשחרר אחיזתו של הנאשם במעקה.

כתב האישום שצורף (ת"פ 45729-01-23) - על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והגב' פאולה בני זוג והם התגוררו יחדיו בבאר שבע. בתאריך 18.06.22 בשעה שאינה ידועה בילו הנאשם ופאולה בפאב ביחד עם חברים. לאחר זמן מה פאולה והנאשם הלכו מהמקום. בהמשך לאמור בתאריך 19.06.22 בשעה 10:00 חייגה פאולה למתלון שובל, שבינו לבין הנאשם אין היכרות מוקדמת. בשיחת הטלפון עדכנה פאולה את המתלון שבכוונתה להגיע לבית ביחד עם הנאשם, המתלון השיב שאינו מעוניין בכך. בהמשך לכך, התגלע ויכוח בין פאולה למתלון, במהלכו נטל הנאשם את הטלפון מפאולה והחל לצעוק ולהתעצבן על המתלון בשל סירובו שיגיע עם פאולה. בהמשך לכך, בשעה 12:40 הגיעה פאולה לבית ביחד עם הנאשם בתגובה המתלון העיר לה שהסיטואציה אינה מתאימה לו ואינו חש בנוח, בהמשך התפתח ויכוח בין פאולה למתלון ולאחריו פאולה והנאשם נותרו בסלון והמתלון הלך לחדר השינה וסגר הדלת. בסמוך לאמור ניגש הנאשם לחדר, פתח את הדלת והחל לשוחח עם המתלון אשר הביע אי רצון לשוחח עימו בתגובה הנאשם איים עליו בכך ששלף מנרתיק שהיה במכנסיו אקדח איירסופט הנחזה לכלי נשק וכיוון אותו לעבר המתלון בהמשך לכך תקף את המתלון בכך שהכה בראשו באמצעות המחסנית של הכלי וגרם לו לחבלות - שריטות ואדמומיות בראשו. תסקירי שרות המבחן

5. בתסקיר מיום 18.04.23 סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, צעיר בן 23 רווק, באותה עת שהה במעצר בית מלא בבית הוריו ביישוב טנא עומרים. הנאשם גדל בנסיבות חיים מורכבות ללא דמות משמעותית ומכוונת משום שהוריו נאלצו להיעדר רבות מהבית לצורכי פרנסה. הנאשם שירת שירות צבאי משמעותי כלוחם, כאשר במהלך שירותו הצבאי חווה אירועים טראומטיים שהותירו בו חותמם ומצבו הנפשי הושפע מכך.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2022 בגין עבירות בתחום האלימות במסגרתה נדון בין היתר למאסר מותנה וצו של"צ. הנאשם מסר שעושה שימוש תדיר באלכוהול באופן אינטנסיבי ויום יומי.

בנוגע למערכת היחסים עם המתלוננת, מסר הנאשם שהכירו באמצעות מדיה חברתית, היו ביחד כשנתיים, מערכת היחסים בניהם אופיינה ברגשות קנאה מצד המתלוננת ובצפייה של הנאשם שהמתלוננת תעריך את ה"יש" והשקעה שלו בה. הנאשם ציין שבעת שצרך אלכוהול התקשה להכיל תלונותיה ומצוקות בת הזוג והוויכוחים בניהם הסלימו לצעקות וגידופים מצידו כלפיה. הנאשם מסר שמבין כיום השפעת האלכוהול עליו, יחד עם זאת תיאר עצמו כאדם שאינו נוהג באלומות.

בנוגע לעבירות נשוא כתב האישום, הודה הנאשם בביצוען ותיאר כי באותו יום בילה בפארק שדה אלכוהול בכמויות ובמהלך שיחה בינו לבין המתלוננת החל ויכוח כאשר בסוף השיחה ביקשה שיגיע לביתה. אך כאשר שמה לב שהוא שתוי ביקשה שילך אז חש תסכול וכעס שכן לא היה ביכולתו לשוב לביתו בתחבורה ציבורית ובעקבות זאת התפרץ כלפיה באלימות, הנאשם התקשה לזכור האירוע באופן מדויק בשל היותו תחת השפעת אלכוהול. בפני שירות המבחן הביע הנאשם חרטה על מעשיו ומבין שטעה וכן הביע אמפתיה כלפי המתלוננת.

שירות המבחן נפגש עם המתלוננת, צעירה בת 21 המתגוררת עם אמה בבאר שבע, היא תיארה שבתחילת הקשר מערכת היחסים הייתה טובה, תיארה את הנאשם כבן זוג תומך כאשר באותה עת חוותה קשיים בשירותה הצבאי אולם לאחר כחצי שנה חל בניהם משבר שהוביל לפרידה, לאחר כ-3 חודשים חזרו לקשר אך מערכת היחסים ביניהם הייתה מעורערת לאור חוסר אמון שחוותה כלפיו, צריכת אלכוהול והתנהגות הדדית שהובילה לקונפליקטים, היא ציינה שנוכח צריכת האלכוהול מצד הנאשם התקשה לשלוט על התנהגותו אך היא לא חששה מפניו שכן לא ביטא זאת כלפיה. כי גם כיום אינה חוששת ממנו וסבורה שזקוק לטיפול ומאז האירוע אינם בקשר.

שירות המבחן ציין שבמסגרת תיק המעצר נערך אבחון לנאשם ושירות המבחן התרשם שקיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד והנאשם החל בטיפול בקהילת "מלכישוע" שהה שם מספר חודשים. הוא שולב בצורה טובה שמר על הכללים וערך מאמצים לשילוב בטיפול אולם בהמשך מצבו הנפשי התערער והוא עזב את הקהילה הטיפולית, אך עדיין שמר על קשר עם שירות המבחן ונקלט בשנית בקהילה הטיפולית אך חזרתו לוותה בקושי להשתלב שוב והוא עבר על הכללים והשתתפותו הופסקה.

שירות המבחן העריך שהנאשם זקוק להמשך טיפול מעמיק, הנאשם הביע רצונו להמשיך בטיפול ולכן סבר שירות המבחן שיש לבחון שילובו במסגרת טיפולית אחרת. לפיכך העריך שירות המבחן שטרם בשלה העת לגיבוש המלצה סופית בעניינו של הנאשם והתבקשה דחייה צורך שילוב הנאשם במסגרת טיפולית.

בתסקיר שהוגש ביום 22.05.23 ציין שירות המבחן שבמהלך תקופת הדחייה שולב הנאשם בטיפול ב"יחידה לנפגעי אלכוהול והימורים" בבאר שבע, נכח בשני מפגשים והחל בשלבים ראשוניים של טיפול. שירות המבחן ציין שבמקביל היה בקשר רציף עם הנאשם והוריו, הנאשם הביע מוטיבציה גבוהה לטיפול משמעותי לשינוי אורחות חייו. לאור זאת התבקשה דחייה נוספת.

בתסקיר מיום 14.11.23, ציין שירות המבחן שנבנתה לנאשם תוכנית טיפול והוא שולב במרכז יום ב"יחידה לנפגעי אלכוהול והימורים" בבאר שבע, הנאשם נטל חלק פעיל ומשמעותי בטיפול וניכר כי הטיפול מהווה גורם מהותי וחשוב בחייו של הנאשם. הנאשם הביע תחושות חרטה על התנהגותו וביטא רצון להמשיך הטיפול. שירות המבחן העריך שבשלב זה הטלת סנקציה עונשית של מאסר תפגע בהליך השיקומי של הנאשם ועלולה להוביל לרגרסיה ולכן ביקש להימנע מהטלת סנקציה זו. לכן המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ 380 שעות וכן הטלת צו מבחן לצד הטלת ענישה נלווית.

בתסקיר מיום 04.03.24 התייחס שירות המבחן לתיק המצורף וציין שהנאשם הודה במיוחס לו וציין שבינו לבין המתלונן לא הייתה כלל היכרות מוקדמת, ציין שבאותו ערב בילה בפאב ושתה אלכוהול בכמויות גדולות, הוא התקשה להיזכר בפרטי האירוע אך זכר שבאותה סיטואציה חש כעס כלפי המתלונן, הנאשם ציין שהתנהלות המתלונן כלפי בת זוגו נתפסה כאלימה ותוקפנית.

הנאשם הביע חרטה ובושה על התנהגותו האלימה והפוגענית כלפי המתלונן ומבין שטעה וכיום מבין משמעות וחומרת מעשיו והדגיש שמדובר בהתפרצות שנבעה בהיותו תחת השפעת אלכוהול דבר שהעצים תגובתו האלימה. הנאשם מסר שמאז מעצרו נמנע לחלוטין מצריכת אלכוהול וחומרים משני תודעה, וכי הטיפול שעבר מסייע לו בכך תוך שמשתמש בכלים שרכש במהלך הטיפול. שירות המבחן שב וחזר על המלצתו להטלת צו של"צ.

ראיות וטענות הצדדים לעונש

6. המאשימה הגישה טענות בכתב (ת/1), גיליון הרישום הפלילי של הנאשם וגז"ד מיום 10.02.22 בעניינו של הנאשם (ת/2 ות/3 בהתאמה), תמונות המתעדות החבלות שנגרמו למתלוננת נועה ולשוטר (ת/4 ות/5 בהתאמה), תעודת רפואית של המתלוננת נועה (ת/6) תצהיר נפגעת עבירה מת"פ 6440-09-22 (ת/7).

7. המאשימה עמדה על נסיבות כתבי האישום, ערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם. המאשימה הדגישה שמעבר לתקיפת המתלוננת תקף הנאשם את השוטרים ובמעשיו גרם חבלות ממשיות למתלוננת ולשוטר. בתיק המצורף הנאשם איים באמצעות אקדח מסוג "אייר סופט" על המתלונן הכה בראשו של המתלונן באמצעות המחסנית.

8. המאשימה עמדה בהרחבה על החומרה שיש לייחס כלפי אלו הנוקטים באלימות בתוך המשפחה ובפרט כלפי נשים וציינה מגמת הפסיקה המחמירה בכל הנוגע לאלימות בתוך המשפחה. עתרה לקביעת מתחם ענישה בנוגע לתיק העיקרי הנע בין 20 ל 40 חודשי מאסר בפועל ובנוגע לתיק המצורף עתרה למתחם הנע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל והפנתה לפסיקה כתימוכין לעתירתה.

9. המאשימה ציינה כי הנאשם אומנם לקח אחריות, הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי אך ציינה עברו הפלילי, בתחום עבירות האלימות הכולל מאסר מותנה חב הפעלה, המאשימה הדגישה שעצם קיומו של מאסר מותנה לא הרתיע הנאשם מלבצע המעשים המתוארים בכתבי האישום.

10. המאשימה עתרה שלא לאמץ המלצת שירות המבחן תוך שהתייחסה לתסקירי שירות המבחן וציינה כי הנאשם במצבי קונפליקט נוהג לנקוט באלימות וזאת בנוסף לכך שצורך אלוהול באופן תדיר אשר משפיע על התנהלותו. הנאשם אומנם נקלט בקהילה טיפולית במשך מספר חודשים אך בחר לעזוב את המסגרת וניתנה לו הזדמנות נוספת ושב לקהילה הטיפולית אך שוב פעל בניגוד לכללי המקום ויצא מהקהילה. המאשימה ציינה כי הנאשם לא עבר הליך טיפולי בנוגע להתנהלותו האלימה וכי ההליך שעבר התמקד בבעיית ההתמכרות לאלכוהול והימורים. המסוכנות לא פחתה ולמרות זאת שירות המבחן ממליץ על הטלת של"צ. לטענת המאשימה כאשר מדובר בעבירות כה חמורות אין להסתפק בהטלת צו של"צ, תוך שציינה החבלות שנגרמו למתלוננים, הפנתה לתצהיר נפגעת העבירה שאומנם עברה תהליך עם עצמה וכעת מפויסת יותר ביחסה לעונש שיוטל ומייחלת לטוב לה ולנאשם אך אין בכך כדי להסתפק בהטלת צו של"צ כפי שהמליץ שירות המבחן. המאשימה ציינה שגם לאחר שצורך התיק הנוסף לא השתנתה המלצת שירות המבחן למרות שלא התחדש דבר בנוגע להליך הטיפול.
- לטענת המאשימה, לפי המתואר בתסקירי שירות המבחן הנאשם לא נרתם להליך הטיפול הוא נתפס כמי שעוזב מסגרות אינו מתמיד במערכת הטיפול ובורר התחום אותו רוצה להעמיק בטיפול ולכן טענה המאשימה שאין בהליך שעבר הנאשם כדי להצדיק סטייה ממתחם הענישה.
- בסופו של טיעון עתרה המאשימה למיקום עונשו של הנאשם ברף הבינוני תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר וכן הטלת ענישה נלווית.
11. ב"כ הנאשם, הדגיש כי הנאשם לקח אחריות והביע חרטה בנוגע לתיק העיקרי כבר בשלב החקירה במשטרה, הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריש מעל 3 חודשים, לאחר שהה הועבר לקהילה טיפולית כאשר בתחילה שיתף פעולה באופן מלא אך בשלב כלשהו חווה משבר ועבר טיפול פסיכיאטרי ושב לקהילה אך התקשה להשתלב שוב במסגרת. שירות המבחן בצדק לא מוותר על הנאשם והוא שולב במרכז יום, הנאשם משתתף בהליך הטיפול באופן תדיר במרכז היום משתף פעולה באופן מלא ונמנע מלצרוך אלוהול במהלך כל התקופה. ב"כ הנאשם, ציין שבתסקירים מפרט שירות המבחן הדרך הטיפולית שעבר הנאשם בתחום האלימות ובתחום ההתמכרויות, בנוסף ציין כי הנאשם מתנדב מאז שחרורו במקביל להליך הטיפול במרכז ויצו. עוד הדגיש כי הנאשם שומר על יציבות תעסוקתית, הנאשם שירת שירות קרבי לאחר שחרורו נפלו חבריו ליחידה וגם במהלך המלחמה הנוכחית איבד חברים נוספים.
12. ב"כ הנאשם, ציין שבעת האירועים נשוא תיק זה, התגורר הנאשם לבדו בבאר שבע, הריחוק ממשפחתו בשילוב צריכת אלוהול מוגברת היוו רקע להתרחשות האירועים. כיום הנאשם מצוי במקום אחר, עבר הליך טיפולי במשך כשנתיים, נגמל מאלכוהול באופן מוחלט ומבין כיום ההשלכות הנוגעות לצריכת אלוהול.
- בת זוגו דאז המתלוננת, ציינה שאינה חוששת מפניו גם בסמוך לאירוע וגם במסגרת התסקיר ובתצהיר נפגעת עבירה.

13. בהתייחס למתחמי הענישה טען ב"כ הנאשם שבמקרה זה מתחמי הענישה צריכים להתחיל במאסרים מותנים או לכל היותר במספר חודשי מאסר בפועל שירוצה בעבודת שירות והפנה לפסיקה כתימוכין לכך. בנוסף טען שהנאשם נכון ומוכן לפצות קורבנות העבירה. לגבי מיקום עונשו של הנאשם טען שנוכח ההליך הטיפולי המשמעותי שעבר הנאשם, עמדת המתלוננת ונסיבות ביצוע העבירה יש למקם עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה לו עתר. לחילופין טען שיש לסטות ממתחם הענישה ולאמץ המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 380 שעות. בהתייחס למאסר המותנה, ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בתקופת מעצרו של הנאשם ולהאריך המאסר המותנה תוך שביקש להימנע מהטלת מאסר בפועל אשר יובל לרגרסיה במצבו של הנאשם.
14. הנאשם בדברו האחרון טרם גזירת עונשו - מסר שמצוי בתהליך מזה כשנה, נמנע מצריכת אלכוהול. לפי ראות עיניו האלכוהול הינו הבעיה העיקרית שלו. הוא ציין שמטופל באופן פרטי ומצוי בשלבי הכרה להיותו פוסט-טראומטי בשל שירותו הצבאי. הנאשם טען שאינו אדם אלים, הוא הביע שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי ויצרני ולשוב לשגרת חיים נורמטיבית. הביע צער על מעשיו.
- דין והכרעה
15. במקרה דנן, מדובר בשני כתבי אישום שונים אשר התרחשו בזמנים שונים וכלפי קורבנות שונים ולכן יש לקבוע מתחם ענישה נפרד עבור כל כתב אישום.
- בהתייחס לכתב האישום בת"פ 6440-09-20, יש לציין כי מדובר בכתב אישום אחד המתאר אירוע אחד מתגלגל בגינו מיוחסות לנאשם מספר עבירות שונות. לפי המבחנים שנקבעו בפסיקה מבחן הקשר ההדוק ובחינת נסיבות תיק זה יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם אירוע אחד, שכן בין המעשים יש קשר הדוק ומדובר באירוע אחד הטומן בחובו מספר עבירות שהתרחשו בסמיכות זמנים (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14) ע"פ 5643/14 אחמד עיסא נגד מדינת ישראל (24.6.15); ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נגד מדינת ישראל (29.12.14); ע"פ 1261/15 דלאל נגד מדינת ישראל (13.9.15)),
16. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותו ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. מתחם ענישה ת"פ 6440-09-22

17. הערכים החברתיים שנפגעו הם הגנה על שלמות גופו של האדם, שלווה נפשו, חייו, וביטחונו. הואיל והעבירות בוצעו כלפי מי שהייתה בת זוגו באותה עת, כלפיה נהג באלימות, נפגעו גם ערכים חברתיים נוספים של שלמות הקשר הזוגי ותחושת המוגנות בתוך קשר זוגי, מעשיאלימותבתוך מערכת יחסים זוגית נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים. הטעם העיקרי לכך, שמדובר במעשים בתוך מערכת זוגית, המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה ומצבה של המתלוננת כאשר היא קרועה בין מצב של אלימות לבין רצון לגונן ולשמור על התא הזוגי, לצד הנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר מהתחום הרגשי והנפשי הנלווים לעבירות מסוג זה. ראה הנאמר ברע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.12) והפסיקה הרבה המאזכרת שם. בית המשפט העליון שב וקבע כי לאור נפישותן של עבירות אלה והגורמים הייחודיים הקיימים בעבירות אלימות במשפחה, או אלימות במערכת זוגית, תוך הצורך להגן על קורבנות האלימות, נדרשת ענישה הולמת ואף החמרה בענישה (ראה רע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.09)).
18. ערכים חברתיים נוספים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם הגנה על עובדי הציבור, במסגרת מילוי תפקידם וכנגדו מכך פגיעה בסדר הציבורי ובסדרי השלטון, כמו גם פגיעה בשלמות גופו של שלווה נפשו, בטחונו וחירותו של השוטר המתלונן. יפים לעניין זה דבריה של כבוד השופטת ברק ארז ברע"פ 4565/13 חאלד נ' מדינת ישראל (4.11.13) פסקה 9):
- "בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנובעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת נגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנובע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל פ"ד כו (2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (13.8.08); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (11.7.11)). עובדי הציבורי "חשופים בצריח". כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם שירות לציבור שיועדים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה... נסיבות הקשורות בביצוע העבירה
19. כתב האישום מתאר אירוע מתגלגל אשר החל בהגעת הנאשם לביתה של המתלוננת בשעת לילה בעודו שרוי בגילופין. הנאשם קילל המתלוננת, איים לפגוע בעצמו תוך שהוא מקרב פניו לעבר כיריים דולקות, המתלוננת הרחיקה אותו מהאש, תקף אותה בעודו דוחף אותה בחוזקה ובכך גרם לחבלות בידה. לאחר מכן יצא מהבית בעוד המתלוננת הזעיקה חברתה, הנאשם נותר מחוץ לביתה בעודו דופק בחוזקה על הדלת ומבקש ממנה לפתוח את הדלת. חברתה אשר הגיע למקום ביחד עם אחר לא הצליחו להרגיעו, הנאשם איים עליהם. ולאחר שהמתלוננת פתחה הדלת תקף אותה בשנית בפניה וגרם לה לחבלות של ממש. גם לאחר הגעת השוטרים למקום נהג הנאשם באלימות פיזית ומילולית כלפי השוטרים והתנגד למעצר.
- יש לציין הנזק הפיזי והנפשי שנגרם למתלוננת כתוצאה ממעשיו של הנאשם, וכן הנזק אשר היה עלול להיגרם לולא הגיעה חברתה למקום. בנוסף יש לציין את הנזק הפיזי שנגרם לשוטר אשר ניסה לאזוק הנאשם.
20. בנסיבות המפורטות לעיל ניתן לקבוע כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן היא משמעותית, הנאשם ביצע עבירות אלימות כלפי בת זוגו לאחר מכן איים על חברתה ואדם נוסף, אשר ניסו למנוע ממנו לתקוף המתלוננת. גם לאחר הגעת שוטרים למקום לא חדל הנאשם ממעשי האלימות ואלו הפעם הופנו כלפי השוטרים שביקשו לאזוק אותו.

מדיניות הענישה

21. בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים מעלה כי מדובר במנעד עונשים רחב, תוך התחשבות בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה:
א. רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מדינת ישראל (09.05.22) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובעבירת איומים, בכך שבמהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת, ועל רקע חשדו של הנאשם שהמתלוננת מקליטה אותו, לקח ממנה בכוח את מכשיר הטלפון הכה אותה באמצעות הטלפון בראשה וכן הכה בה במכות אגרופ לאחר מכן השליך מכשיר הטלפון ומשרצתה המתלוננת לקחתו בעט בה, בהמשך הלך לחדר השינה המתלוננת אחרי תפס אותה בחוזקה הפילה על הריצפה עמד מעליה התיישב עליה וחנק אותה בעודו מאיים עליה עד שהצליחה להשתחרר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל 20 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, רופא במקצועו נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.
ב. רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.21) - הנאשם הורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובניסיון לתקיפת בת זוג, בכך שבמהלך ויכוח עם בת זוגו השליך לעברה נעל ספורט, בהמשך הכה אותה באמצעות נעל בגבה ובפניה וגם לדימום בשפתייה כל זאת לעיני בנם הקטין. בית המשפט המחוזי קיבל ערעור המדינה והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.
ג. רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16), הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שבמהלך ויכוח דחף את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם הענישה הנע בין מאסר לתקופה קצרה שאפשר שירוצה בעבודות שירות ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בימ"ש השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.
ד. רע"פ 303/16 פלוני נגד מדינת ישראל (13.01.16), המבקש הודה והורשע בעבירת תקיפה סתם של בת זוגו, בכך שדחף את אשתו שמעדה ונפלה ולאחר מכן בעט בה בעודה על הרצפה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין ממאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ושני מאסרים על תנאי.
ה. רע"פ 2602/14 גובנה נ' מדינת ישראל (4.5.14), תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. המבקש חבט בראשה של אשתו באמצעות בקבוק בירה שהיה בידו. כתוצאה מכך ראשה הסתחרר ונגרם לה חתך בקרקפת שדרש תפירה. בית משפט השלום גזר על המבקש 27 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו, כך שלא ירצה עונש נוסף של מאסר בפועל, וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר וגזר על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.
ו. ברע"פ 2323/17 פלוני נ' מ"י (12.6.2017) דובר בנסיבות חמורות יותר של 4 מקרי תקיפה חבלנית. בית משפט השלום קבע מתחם שבין מס' חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות ועד 12 חודשים, על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עבר הליך שיקומי משמעותי נדון ל 70 ימי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש על עצם הרשעתו נדחה וכן בקשת רשות ערעור.

ט. ע"פ (מרכז) 249/12 נועם נ' מדינת ישראל (9.12.12) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בתקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אימים והיזק לרכוש במזיד, ונדון ל- 8 חודשי מאסר. הנאשם נעדר עבר פלילי, עבר הליך טיפולי. בית המשפט המחוזי כאמור דחה את הערעור והותיר העונש על כנו. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירה של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו - ברף נמוך - בינוני נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית, לבין מאסר לתקופה של 8 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות (ראה: ע"פ ג (י-ם) 12935-07-18 מדינת ישראל נ' רבינוביץ (27.1.19); ע"פ ג (י-ם) 10263-09-17 ברוכים נ' מדינת ישראל (18.03.18); ע"פ ג (י-ם) 62321-03-17 כהן נ' מדינת ישראל (29.10.17); ע"פ ג (ב"ש) 5091-04-15 יבגני נ' מדינת ישראל (10.09.15); ע"פ ג (מרכז) 48570-05-15 ג'קסון נ' מדינת ישראל (02.08.15); ע"פ (מרכז) 35418-10-13 מיישיב נ' מדינת ישראל (27.05.14); ע"פ ג (י-ם) 56621-11-13 בצלאל נ' מדינת ישראל (06.01.14); ת"פ (ראשל"צ) 30254-08-11 מדינת ישראל נ' מרחבי (27.03.14). האלימות שנקט הנאשם כלפי השוטרים במקרה שבפניי הכוללת נשיכת השוטר וגרימת חבלה אשר בא לידי ביטוי בסימן נשיכה על זרועו של השוטר, מהווה עבירה ברף בינוני לכל הפחות. לאור כל האמור לעיל ובשים לב לנסיבות העבירה שבפניי ונוכח כתב האישום המשלב בתוכו אלימות הן כלפי בת זוג והן כלפי שוטרים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. ת"פ 45729-01-23

22. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירה האלימות והאימים שביצע הנאשם הם שלמות גופו ושלמות נפשו, כבודו וביטחונו האישי של הפרט, והצורך בהגנה על הציבור מפני מעשי בריונות, שהפכו לנפוצים בעת האחרונה.

23. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מעלה כי מדובר בפגיעה ממשית, אומנם המתלונן לא נחבל באופן חמור, אך העובדה כי הנאשם הכה וחבט בראשו של המתלונן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה משמעותית. התנהלות הנאשם מצביעה על סממנים של התנהגות כוחנית.

הפסיקה שבה והדגישה את הגישה המחמירה שיש לנקוט כלפי אלו הבוחרים לנקוט באלימות כלפי הזולת: ראה דברי המשנה לנשיאה כב' א' רובינשטיין בע"פ 8568/14 סאלם אבו גאבר נ' מדינת ישראל (19.05.15): "על דרך הכלל, בית משפט זה נדרש לצערי לא אחת לאירועים מעין אלה של פתרון סכסוכים בדרכי אלימות, ולא תיתכן מחלוקת כי יש להטיל עונשים משמעותיים, על פי רוב מאחורי סורג ובריח, כדי לעקור תופעות מעין אלה מן השורש (ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (2007); ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (2011); ע"פ 7360/13 טאהא נ' מדינת ישראל (2014)). אין מקום לסובלנות כלפי יד קלה על הדק או על קת סכין או במקל חובלים. ועל כך נאמר: "יש מקום לכך שגם בית המשפט יתרום את חלקו למלחמה נגד האלימות. לעתים יש תחושה שכל אימרה לא נכונה או התנהגות, שבעיני אחר סוטה מן השורה, ולו במקצת, מהווה הצדקה עבור הפוגע וסביבתו לפגוע באמצעות נשק קר ביחיד ובסביבתו" (ע"פ 273/14 מדינת ישראל נ' טאהא (2014) פסקה 9 לפסק דינו של השופט הנדל). ייקראו דברים אלה כמו נאמרו בנידון דידן. לעיתים קרובות נודע הדבר מסכסוך של מה בכך, מפגיעה נחזית בכבוד או כיוצא באלה, ועל רבים עברה הכוס".

24. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת באשר לעבירות המתוארות בכתב האישום מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:
- א. רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.06.19) - המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, המבקש והמתלונן עבדו באותו מקום עבודה ובאחת ההזדמנויות נפגשו בחדר כושר. בין השניים התפתחה שיחה אז ביקש המתלונן להמשיך ולשוחח במועד אחר, אז ניגש אליו המבקש, הכה אותו בחוזקה בעורפו, הפיל אותו מהמתקן בו ישב, והכה אותו באגרופים ובבעיטות בפלג גופו העליון בעודו שכוב על הארץ. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן כאבים בראש ובצוואר וסימנים אדום על פניו. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל. המבקש נעדר עבר פלילי נדון חודש מאסר בפועל שירוצה בעבודת שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על חומרת העונש נדחו.
- ב. רע"פ 6819/19 סרוסי נ' מדינת ישראל (28.10.19) - המבקשים אב ובן הורשעו לאחר הודאתם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש האב הורשע גם בעבירת איומים, בכך שהלכו ביחד עם הסב, למקום עבודתו של המתלונן שהיה חייב להם כסף בגין עבודה שביצעו במקום עבודתו, המבקשים חנקו המתלונן דחפו אותו הפילו ארצה בעוד האב איים עליו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה לגבי האב הנע בין 4 ל 12 חודשי מאסר בפועל ולבין הבן חודשיים עד 12 חודשים, המבקשים נעדרו עבר פלילי הוגשו בענינים תסקירים חיוביים, האב נדון ל 4 חודשי מאסר בעבודת שירות והבן נדון לחודשיים מאסר בעבודת שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגישו השניים על חומרת העונש נדחו.
- ג. רע"פ 4747/17 צדיק נ' מדינת ישראל (21.06.17) - המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה סתם, בכך שהגיע ללשכת התעסוקה, תקף המאבטח במקום במכות אגרופ וגרם לו לחבלות קלות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל 12 חודשי מאסר בפועל. המבקש נדון למאסר מותנה והתחייבות, ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על פסק הדין נדחו. בעניין זה יש לציין כי כתב האישום הוגש בשיהוי שנתיים לאחר האירוע וגזר הדין ניתן 5 שנים לאחר האירוע.
- ד. ת"פ 35642-06-19 מדינת ישראל נ' רוברט וואן אנגלברכט (11.01.21) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמהלך ויכוח עם המתלונן בסופר, קילל הנאשם את המתלונן ובהמשך תקף אותו בכך שנגח בפניו ובשל כך נשברה אחת משניו. בעוד הנאשם היה שרוע על הריצפה הכה בו הנאשם במכת אגרופ ולא פסק עד שיתר הקונים בסופר התערבו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ללא עבר פלילי למרות המלצה חיובית של שירות המבחן להימנע מהרשעה מצא בית המשפט כי ראוי להטיל עונש ברף התחתון של המתחם והנאשם נדון ל 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. ערעור שהגיש הנאשם התקבל באופן חלקי.
- יש להדגיש כי הנסיבות בפסקי הדין שהוצגו הינן חמורות יותר ומדובר במעשי אלימות ברף גבוה יותר, לרבות גרימת חבלות משמעותיות מאשר במקרה שבפני ולכך אתן את הדעת בבואי לקבוע את מתחם הענישה במקרה זה.
25. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך כי על פי עובדות כתב האישום בו הודה הנאשם, המתלונן, הנאשם ובת זוגו שהו יחדיו בבית, הנאשם הגיע לבית ביחד עם בת זוגו, המתלונן התרעם על כך והנאשם בתגובה איים עליו ותקף אותו. כאשר כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן חבלות בראשו. יש לציין שהאירוע האלימות בוצע על רקע ויכוח בין המתלונן לבת זוגו של הנאשם.

לאור כל האמור לעיל ובשים לב לנסיבות העבירה שבפני אני קובע שמתחם העונש ההולם הינו החל מ - 3 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודת שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם - סטייה ממתחם העונש ההולם

26. סטייה ממתחם העונש ההולם - סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לסטות ממתחם העונש משיקולי שיקום, אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". סעיף זה מבטא עמדת המחוקק כי יש ליתן, לעתים, מעמד בכורה לשיקול השיקומי על חשבון העיקרון המנחה בענישה, הוא עיקרון ההלימה, והכל במקרים המתאימים לכך. השיקולים שניתן לשקול בהקשר הינם בין היתר:

"...המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה" (ראה ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל, פסקה 24 לחוות דעתה של חברת השופטת ד' ברק-ארז (18.04.2018)).

27. ככל וקיים חשש לפיו מאסר בפועל של נאשם עשוי לאיין את התהליך השיקומי בו מצוי או לפגוע בו באופן ניכר יש להעדיף את שיקולי השיקום על פני השיקולים האחרים העומדים בבסיס הענישה (ע"פ 7555/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (10.6.2015)). ואכן, לנוכח הלכות אלה, בית המשפט העליון סטה לא אחת ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום (ראה ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (14.7.2013); ע"פ 4609/14 צורדרקר בסט נ' מדינת ישראל (1.3.2015); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.2015); ע"פ 3381/16 אלקרינאוי נ' מדינת ישראל (10.7.201) בעניינו של הנאשם שבפני, אין חולק כי העבירות שביצע הן חמורות ועל בית המשפט להעביר מסר מוחשי וברור כנגד כל מי שביצע עבירות מסוג זה, יחד עם זאת, יש לערוך איזון בין האינטרס הציבורי בהרתעה וההכרח להילחם ביד קשה בעבירות אלו לבין האינטרס האישי של הנאשם.

תסקירי שירות המבחן מלמדים על כך שהנאשם עבר הליך שיקום משמעותי. התסקירים מפרטים אודות התקדמות בהתנהלותו, תפיסתו וגישתו של הנאשם, ועל פניו מתקיימים רוב רובם של השיקולים שצוינו לעיל. כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, ההתקדמות והשינוי שחלו באים לביטוי בעיקר בהתמודדות הנאשם עם התמכרותו לאלכוהול, בנוסף הביע הנאשם גילויי חרטה כנים ואף הביע צער על התנהלותו העבריינית. ההליכים הפליליים היוו עבורו גורם מרתיע. בהתאם לכך, גם הסיכוי להישנות עבירות פחת באופן משמעותי. במישור הטיפולי, הנאשם נטל חלק במספר מסגרות בהם הפגין מחויבות ומוטיבציה גבוהה לעבור שינוי. במבט רחב יותר ניתן לציין כי במועד ביצוע העבירות הנאשם היה מצוי במצב תודעתי אחר וכעת נמצא בשלב של התפתחות וריפוי וניכר שיש סיכוי ממש שהשתקם.

28. לאור האמור לעיל ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירי שירות המבחן ובחנתי את מכלול השיקולים, מצאתי לנכון לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

29. לאור עברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת בעבירות ממין העניין, יש למקם עונשו בשליש התחתון של מתחם העונש. נוכח הודאת הנאשם בשני כתבי האישום אני קובע כי מתחם העונש ההולם לשני האירועים יחד הינו החל מ-15 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר. נתתי דעתי לשיקולי השיקום ולהליך הטיפול שיעבר הנאשם ומצאתי כי ניתן לסטות ממתחם העונש ההולם באופן שלא יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל. יחד עם זאת אינני סבור כי ניתן לקבל המלצת שירות המבחן במלואה, הואיל ואין בה מתן משקל לחומרת המעשים ויש לערוך האיזון הראוי בין חומרת המעשים לשיקולי השיקום בתיק זה.
30. לאחר שנתתי דעתי לתקופת מעצרו של הנאשם, תקופה של 3 חודשי מעצר מאחורי סורג ובריה מצאתי כי הטלת עונש מאסר בדרך של עבודת שירות בצירוף ענישה נלווית הכוללת הטלת צו מבחן לצורך מעקב ופיקוח אחר התנהלות הנאשם ועל מנת לוודא שימור תוצאות ההליך הטיפולי לעניין אי צריכת אלכוהול, יש בה כדי להוות איזון ראוי וענישה הולמת למעשים תוך התחשבות בהליך הטיפולי המשמעותי שעבר הנאשם.
- סוף דבר
31. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם עונשים כדלקמן:
- א. 8 חודשי מאסר בפועל, אשר ירצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחו"ד ממונה, במשך חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום או לפי קביעה אחרת של הממונה על עבודות השירות.
- ב. הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים מתיק ת"פ 6740-02-20 (בצירוף תיקים שלום ב"ש) מיום 10.2.22, באופן שחודשיים ירצו בחופף למאסר שהוטל בגין תיק זה וחודש ירצה במצטבר כך שסה"כ ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודת שירות.
- הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 17.11.24 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שב"ס ליד כלא באר-שבע.
- אני מזהיר את הנאשם שעליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות ושם לא יעשה כן יכול ויפסקו עבודות השירות והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור במהלך תקופה זו עבירת אלימות כלשהי, למעט איומים.
- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור במהלך תקופה זו עבירת איומים.
- ה. מורה על הטלת צו מבחן לתקופה של שנה. במסגרת הצו ישתף הנאשם פעולה ככל שיידרש עם שירות המבחן בכל הליך טיפולי בו ישולב. תשומת לב שירות המבחן כי נגזר על הנאשם עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודת שירות ולפיכך, יש לבנות את תכנית הטיפול בשירות המבחן בשעות אחר הצהריים על מנת לאפשר לנאשם לרצות את עונש עבודות השירות כנדרש.
- ו. פיצוי למתלוננת ע"ת 2 הגב' נועה שרביט ת.ז. 211687488 בסך 5,000 ₪, הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.25 ובכל 1 לחודש שאחריו.
- ז. פיצוי לשוטר אושרי שמונדי אלמיהו, ע"ת 10, בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.7.25 וב- 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס. את הפיצוי ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-****.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- ח. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 3,000 ש"ח להימנע מכל עבירת אלימות לרבות איומים לתקופה של שנתיים מהיום. [ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].
- המזכירות תסגור את התיק.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, כ"ו אלול תשפ"ד, 29 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.